

Голосіння за мертвим коханням
Weeping for a dead love

Anna Pidgorna

Ой мій коханий,
Ой мій дорогенький,
Ти ж був мій хлопець добрий,
Моя дружинонька вірна.

Ой як ми з тобою, ой голубьки,
Ніжненько воркотали,
Ой до світаночку же парувалися,
Крильями сизими обнімалися.

Ой як ти ж мені одерженьку купляв,
Як ти мені намистечко кував,
Як ти квіточки збирав,
Що б я хорошенька ходила,
Тільки для тебе, завжди для тебе.

Ой я ж тебе годувала,
Тобі вечереньку варила,
Що б ти ж був сильний та здоровий,
Як тій дубочок кучерявий.

Ой мій соловейко,
Ой мій голубочок,
Ой як я ж тебе гляділа,
Що б ти же був щасливий,
Що б ти як орел сизокрилий в небі літав.

Ой я тебе держала
В полоні любові твоєї.
Як я ж тебе стерігла, дай не встерігла...

Яку ж я тугу на сердечку мала,
Ночами довгими не спала,
Бо я тобі змінила
Бо я ж тобі правди не сказала.

Ой мій дубочок трухлявий,
Що ж ти мені зробив?
Що ж ти мене зненавидив?
Нащо ти мене наказав?

Ти ж наше кохання розірвав,
Тай на сотню шматочків,
Тай горами й морями розкидав.
Вже ж його не зобрати,
Нас не врятувати.

O, my beloved,
O, my dearest,
You were my kind boy,
My faithful husband.

O, how the two of us, like doves,
How we used to gently coo,
How we coupled till daybreak,
How we embraced with our grey wings.

O, how you bought me clothes,
How you forged a necklace,
How you gathered flowers,
So I could walk around all pretty,
Just for you, always for you.

O, how I would feed you,
How I would cook dinner for you,
So you could be strong and healthy,
Like that curly young oak.

O, my nightingale,
O, my little dove,
O, how I watched over you,
So you would be happy,
So you would soar like a grey-winged eagle through the sky.

I kept you,
In the prison of your love.
I guarded you, but not well enough....

I had such anguish in my heart,
Through long sleepless nights,
For I betrayed you,
For I didn't tell you the truth.

O, my rotten little oak,
What did you do to me?
Why did you grow to hate me?
Why did you punish me?

You ripped our love,
Into a hundred pieces,
Which you tossed over the mountains and oceans.
There is no way to gather it now,
No way to save us.

На кого ж ти свою жіночку бросив?
На кого ж мені хилитися?
Хто ж мені орати буде?
Хто ж мені косити буде?
Хто ж буде мені допомогати?
Хто ж буде мене шкодувати?

Де ж та хата не збудована? Ой!
Ой де ж ті діточки наші не народжені? Ой!
Де ж життя наше не дожите? Ой!
Куди ж моя молодість пропала? Ой!

Ой ми ж розлетілися,
Як дві злякані пташки.
А я ж приховалася
Тай на чужбині.
Твоїх слідів тут немає,
Бо ти тут і не ходив.

На весні пташечки весіло щебетають,
А ти ж до мене не заговориш,
Бо я вже тобі не мила,
Тай ти мені не любий.

А наші стежки заростають
Де ми ходили,
Ніжненько воркотали,
До ранку парувалися,
Крильями сизими обнімалися.

Upon whom did you abandon your little wife?
Upon whom can I lean?
Who will till for me?
Who will reap for me?
Who will help me?
Who will comfort me?

Where is our unbuilt house? Oj!
Where are our unborn children? Oj!
Where is our un-lived life? Oj!
Where is my wasted youth? Oj!

We flew apart,
Like two startled birds.
I found a hiding spot,
In a foreign land.
There are no footsteps of yours here,
For you never walked here.

All the little birds sing joyfully in spring,
But you won't talk to me,
For I'm not lovely for you anymore,
And you are not my beloved.

Our paths are growing over,
Where we walked,
Gently cooed,
Coupled till morning,
Embraced with our grey wings.